

Zondag 4 juni mei 2017, hoogfeest van Pinksteren

Eucharistieviering in Eurovisie vanuit de Sint-Servaasbasiliek, norbertijnenabdij Grimbergen.

Voorganger: abt Erik de Sutter.

Homilie

Zusters en broeders,

Toch goed dat het ieder jaar opnieuw weer Pinksteren wordt. Misschien zouden we anders de Heilige Geest vergeten. Want wanneer kom je hem of haar verder nog eens tegen, zelfs in de kerk? Natuurlijk, er is wel het vormsel. Daarin wordt ons de Heilige Geest geschonken als kracht om Jezus van Nazareth te kunnen volgen in ons leven, bij windstilte en bij tegenwind.

Het is al heel anders, alleen al wanneer je kijkt naar de mate van zijn aanwezigheid in de Bijbel. Je vindt Hem letterlijk van het begin tot het einde. Het eerste boek van de Bijbel, het boek van de schepping, is nog maar aan zijn tweede vers toe en je stoot al op de Geest. Er wordt daar over Hem gezegd: 'De Geest van God zweefde over het water.' (Gn 1, 2) En op het einde van het laatste Bijbelboek, het boek van de Openbaring is Hij er eveneens. Daar lees je: 'De Geest en de bruid zeggen: Kom, laat wie wil drinken van het water dat leven geeft komen.' (Apk 22, 17) En tussen die twee, tussen dat begin en dat einde in, is Hij zowat overal aanwezig. Je vindt Hem bij Mozes en bij de profeten, je vindt Hem bij Jezus van Nazareth en je vindt Hem heel speciaal in de jonge Kerk. In dat Bijbelboek over de jonge Kerk, het boek van de Handelingen van de Apostelen, kom je Hem minstens 40 keer tegen.

Maar nog belangrijker dan zijn aanwezigheid is datgene wat in de Bijbel wordt verteld over zijn activiteiten, over zijn werk.

Er wordt over Hem gezegd dat Hij het is die het leven schenkt. Dat Hij mensen inspireert, dat Hij kracht schenkt, dat Hij bemoedigt. En in het 'Veni Creator Spiritus' wordt Hij daar aangesproken als 'consolator optime': voortreffelijke trooster. Met betrekking tot de activiteiten van de Geest is er echter één ding dat me bijzonder is opgevallen, iets dat als een rode draad door al zijn activiteiten heen loopt en dat is: Hij schept en Hij schenkt, telkens weer, een nieuw begin. Hij is er als de schepping begint. Maar Hij staat ook aan het begin van Israël als volk, want er wordt gezegd dat Hij op Mozes rust. (Nu 11, 17) Over het begin van het leven van Jezus van Nazareth staat er dat zijn moeder Hem heeft ontvangen van de Heilige Geest. (Lc 1, 35) En de Geest daalt op Hem neer bij zijn doopsel, als zijn openbaar leven een aanvang neemt (Lc 3, 22). Verder staat Hij dus ook aan het begin van de Kerk, wanneer Hij op Pinksteren op de leerlingen van Jezus neerdaalt (Hnd 2, 1-13). En Hij is er opnieuw, als Hij in Antiochië Barnabas en Paulus oproept om aan de missie onder de heidenen te beginnen (Hnd 13, 2).

Waar je iets van Jezus vindt, daar is ook zijn Geest aanwezig. Nu zei Jezus van zichzelf dat in Hem die nieuwe gemeenschap, dat Koninkrijk van God, een gemeenschap gebouwd op gerechtigheid, barmhartigheid en dienstbaarheid op aarde, aanwezig was. Overal waar hier op aarde gewerkt wordt aan die nieuwe samenleving, overal waar mensen zich inzetten voor armen, voor zieken, voor vreemdelingen, voor gevangenen en randgevallen allerhande, daar is de Geest van Jezus aan het werk.

Paulus heeft nog een tweede spoor aangeduid dat naar de Geest verwijst. Hij schrijft namelijk aan de christenen van Galatië dat de Geest van Jezus in mensen vrucht draagt. En hij somt die vruchten op. Hij schrijft: 'De vruchten van de Geest zijn: liefde, vreugde en vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid en vertrouwen, eenvoud en zelfbeheersing.' (Gal 5, 22) Verborgen is de Geest, jawel, maar ver uit de buurt schijnt Hij toch niet te zijn. Was het dat soms wat Jezus bedoelde toen Hij bij zijn afscheid over de Geest die Hij zou zenden heeft gezegd: 'Hij zal bij u blijven voor altijd. Hij blijft bij u, Hij zal in u zijn' (Joh 14, 16-17).

Ik wens u van harte een bemoedigend pinksterfeest.

Amen.